

Rigsdagen ligger Forslag; hvorefter yderligere Udviklinger skulle finde Sted. Der er blandt andet her i Sjælland Tale om en Bane fra Slagelse op til Børslev og Kalundborg, der er paa Fyn Tale om en Bane fra Nyborg til Ringe, der er Tale om forfæstlige Baner i Jylland — jeg skal som sagt ikke fordybe mig i det, enhver ved Besked derom, men jeg skal kun henlede Opmærksomheden derpaa — og da skal denne Administration ogsaa være tilstrækkelig. Det er altsaa ikke blot en direkte, men ogsaa en meget betydelig indirekte Indstrækning. Jeg tror det altsaa ikke rettere, end at ogsaa Mindretallet i denne Henseende foreslaar alt, hvad der kan stemme med fornuftig og god Økonomi, som ganske vist ligger os paa Sinde i samme Grad, som det ligger Flertallet. Dermed skal jeg altsaa lade Spørgsmaalet, hele Administrationsspørgsmaalet, hvile.

Jeg har nu kun nogle faa Bemærkninger at tilføje med Hensyn til Revisionen. Flertallet foreslog i Fjor, som allerede nævnt i Dag, at dele Revisionen saaledes, at Udgifts-Revisionen skulde ligge under Ministeriet og Indtægts-Revisionen under Generaldirektøren. I Aar ere de komne til et andet Resultat, nemlig det, at denne Revision bør vedblive at være samlet, men ligge under Indenrigsministeren. Om det første Spørgsmaal er der nu ikke nogen Meningsforstel mellem Flertallet og Mindretallet. Mindretallet er lige saa fuldt som Flertallet overbevist om, at Indtægts- og Udgifts-Revisionen bør følges ad. Hvad vi derimod er uenige om, er Spørgsmaalet, om den egentlige Revision skal ligge under Generaldirektøren eller Ministeren. Vi ere derimod ikke uenige om, at det godt kan henlægges til Ministeren; der er naturligvis i og for sig ikke det mindste i Vejen for, at man henlagde en Revision under Ministeren og flyttede den op i Ministeriet. Men hvad vi ere uenige om, er dette, at den kan vedblive at have den Karakter, den har, og saa dog komme op i Indenrigsministeriet; det er derom, vi ere uenige. Hvad Mindretallet paaistaar, er dette, at enten skal Revisionen ligge under Indenrigsministeren, og saa maa Forholdet blive som ved al anden Revision, at vedkommende Administration affatter sit Regnskab, indsender dette Regnskab med Bilag til Revision, og saa skal det hele gaa gennem Revisionen, eller ogsaa maa det være saaledes, som det for Tiden er, og som vi tro er hensigtsmæssigt, at det bliver en samtidig Revision, som ligger under vedkommende Sørbaneadministration. Det, der altsaa staar for os som nødvendigt, er, at

man sammenligner de Fordele, man kan opnaa ved det ene, med de Fordele, man kan opnaa ved det andet. Ved den efterfølgende Revision opnaas naturligvis den Fordel, at alle Detailler blive gennemgaaede af Folk, der staa under Ministeren, som ikke have det mindste at gøre med den Administration, hvis Regnskab de gennemgaa. Men der er forfæstlige Ulemper forbundne dermed. Jeg vil ikke tale om det, som jeg skal komme til, at det er langt dyrere, naar man stiller Regnskabsaflæggelsen og Revisionen fra hinanden i to særskilte Institutioner og paa en Maade maa gennemgaa det to Gange, benytte skriftlig Form i en Mængde Forhold, hvor man ellers kunde nøjes med en mundtlig Overbringelse osv. Dette gør, at det absolut maa blive meget dyrere. Det er altsaa en Ulempe, men der er ogsaa en anden Art af Ulempe derved, og det er den, at man saa kommer bag efter. Naar et Regnskab er indsendt, og der gaar nogen Tid, inden det kan blive gennemgaaet osv., saa gaar det saaledes, at man ikke alene kommer bag efter med Hensyn til at handle, hvor man vil stoppe noget, men der er ogsaa en anden Fejl derved: man kommer bag efter i den Betydning, at ved den Art af Regnskab, der saaledes sendes ind, kunne de, der ville foretage Misligheder, ved at lægge over fra det ene Regnskab til det andet, længe holde Mislighederne skjulte, og først naar de have faaet et vist Omfang, blive de opdagede. Det er noget, vi allesammen vide og kende; der foregaar af den Slags ikke saa ganske lidt, meget mere, end jeg synes er ønskeligt i vor Administration. Og vagtet man ikke nøjes med en Revision af Regnskaberne, men der tillige dermed er forbunden en Inspektion af vedkommende Revisionschef paa Stedet, hvor vedkommende Embedsmand er, under hvilken han ser paa Regnskabsbøgerne og undersøger, hvad han kan undersøge, saa vide vi dog meget godt, at Uregelmæssigheder kan ske og være til Stede, og først naar det har faaet et vist større Omfang, vil det blive opdaget, i det mindste som oftest. Over for dette har den samtidige Revision en Fordel, idet der vil Misligheden komme frem maaste Dagen efter, at den er begaaet. Lad os da saa se, hvilke Ulemper der er forbunden med den samtidige Revision under Generaldirektøren. Der er ikke nogen Ulempe forbunden med Hensyn til, hvad der kommer ind fra Provinserne, fra Stationerne osv. Generaldirektøren vil det være en lige saa god overordnet for Revisionen som Ministeren. Der vil fornuftigvis heller ikke være Tale om, at Generaldirektøren ikke skulde være en lige saa god, ja endog saa meget bedre afgø-